

Довгопол Н.В.,

*к.е.н., доцент кафедри економічної кібернетики
та управління економічною безпекою,*

Харківський національний університет радіоелектроніки

Ігуменцева Н.В.,

*к.е.н., доцент кафедри економічної кібернетики
та управління економічною безпекою,*

Харківський національний університет радіоелектроніки

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ВЗАЄМВІДНОСИНАМИ ПРОЄКТНОЇ ГРУПИ У ПРОЦЕСІ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Проблема дослідження шляхів вдосконалення системи управління взаємовідносинами у проєктній групі промислового підприємства насправді є цілою низкою питань.

По-перше, треба виявити або констатувати ті відмінності, які виникають під час реалізації проєктів вдосконалення діяльності саме на промисловому підприємстві. По-друге, потрібно зрозуміти особливості проєктної групи, виявити специфіку взаємовідносин та особливості системи управління ними. По-третє, треба виявити можливості вдосконалення названої системи управління взаємовідносинами.

Враховуючи той факт, що все більша кількість підприємств, особливо підприємств з іноземними інвестиціями, починає використовувати проєктний підхід у своїй діяльності, тема є актуальною.

Аналіз публікацій досліджуваної предметної області показує, що увага приділяється різним аспектам взаємодії із зацікавленими сторонами: визначенню найбільш важливих дійових осіб і оцінці потенційних проблем [2, 5]; розгляду зацікавлених осіб з точки зору влади, впливу на проєкт [2, 6]; вимірюванню

успіху основних діючих сторін та критеріям успішності [1, 6]; плануванню дій і підтримці зв'язку зі зацікавленими сторонами [2, 3, 4] та ін.

Тому велика кількість публікацій, з одного боку, і локальність розглянутих в них питань з іншого, викликає необхідність узагальнити і систематизувати весь комплекс завдань у вигляді єдиного процесу взаємопов'язаних послідовних дій.

Для цього належить виконати наступні завдання: проаналізувати специфіку виконання проєктів на діючих підприємствах; визначити особливості структури та функціонування проєктних груп; виділити складові, що стосуються управління взаємовідносинами у проєктній групі; запропонувати шляхи вдосконалення системи управління такими відносинами.

Для аналізу зацікавлених сторін проєкту використана типологія Р. Мітчела, що є розширеним варіантом моделі А. Менделоу. На основі даної моделі розроблено алгоритм аналізу значимості для будь-якої із зацікавлених сторін проєкту. Запропоновано формулу розрахунку для визначення ваги (значущості) зацікавленої сторони, яка використовує середньозважені експертні оцінки параметрів: влада, законність і терміновість. Запропоновано представлення моделі проєкту у вигляді послідовного проєктування подібних нечітких моделей, проєкція попередньої з яких служить підставою для подальшої. Зазначене подання проєкту дозволяє оцінити не тільки ступінь досягнення цілей проєкту, але і ступінь можливості досягнення цілей кожної з ключових зацікавлених сторін.

Розроблено прототип тесту, який би діагностував схильність кожного члена проєктної групи до певної культури підприємництва і давав би змогу визначити характеристики проєктної групи відносно культури проєкту.

Були сформульовані твердження, які б характеризували кожну з культур за такими параметрами, як швидкість зворотного зв'язку та ризик. Деякі з цих тверджень стосувалися лише одного з параметрів (тобто, не характеризували

якусь одну культуру), а деякі – обидвох, тобто, давали змогу виявити схильність особи до певної культури підприємництва.

Для кожного з тверджень тесту було визначено приналежність відповідей до певної культури підприємництва.

Отримані результати дають можливість прийняття управлінських рішень, що сприяють кращому розподілові осіб по роботах проєкту, попереджують або ефективно гасять конфлікти, які викликані розбіжностями між світоглядними характеристиками членів проєктної групи.

Перелік джерел посилання

1. Білоконь А. І., Трифонов І. В. Управління проєктами і програмами реструктуризації. Дніпропетровськ: ПДАБА, 2008. 138 с.

2. Йоукер Р. Управление международным окружением проекта / Роберт Йоукер // Project Leadership Seminar: Confidential materials / Strategic Management Group. Philadelphia, 1994. 15 p.

3. Белоконь А. И. Маланчий С. А., Бахри Надхем Управление окружением в проектах обучения иностранных студентов. Вісник Національного технічного університету «ХПІ»: зб. наук. пр. Серія: *Стратегічне управління, управління портфелями, програмами та проєктами*. Х.: НТУ «ХПІ». 2015. №2. С. 8-13.

4. Белоконь А. И. Маланчий С. А., Коцюба Т. В. Управление заинтересованными сторонами в окружении проекта. Вісник Придніпровської державної академії будівництва та архітектури. Дніпропетровськ: ПДАБА, 2016. №4 (217). С. 79-83.

5. Yulker R. Managing the international project environment // International Journal of project Management. 1992. Vol. 10, iss. 4, pp. 219-226.

6. Mitchell R. K., Agle B. R., Wood D. J. Toward a Theory of Stakeholder Identification and Saliency: Defining the Principle of Who and What Really Counts // Academy of Management Review. 1997. Vol. 22, № 4, pp. 853-888.